

با حمایت صندوق نوآوری و شکوفایی و به
پیشنهاد تیم پژوهشی از دانشگاه تربیت مدرس منتشر می‌شود:

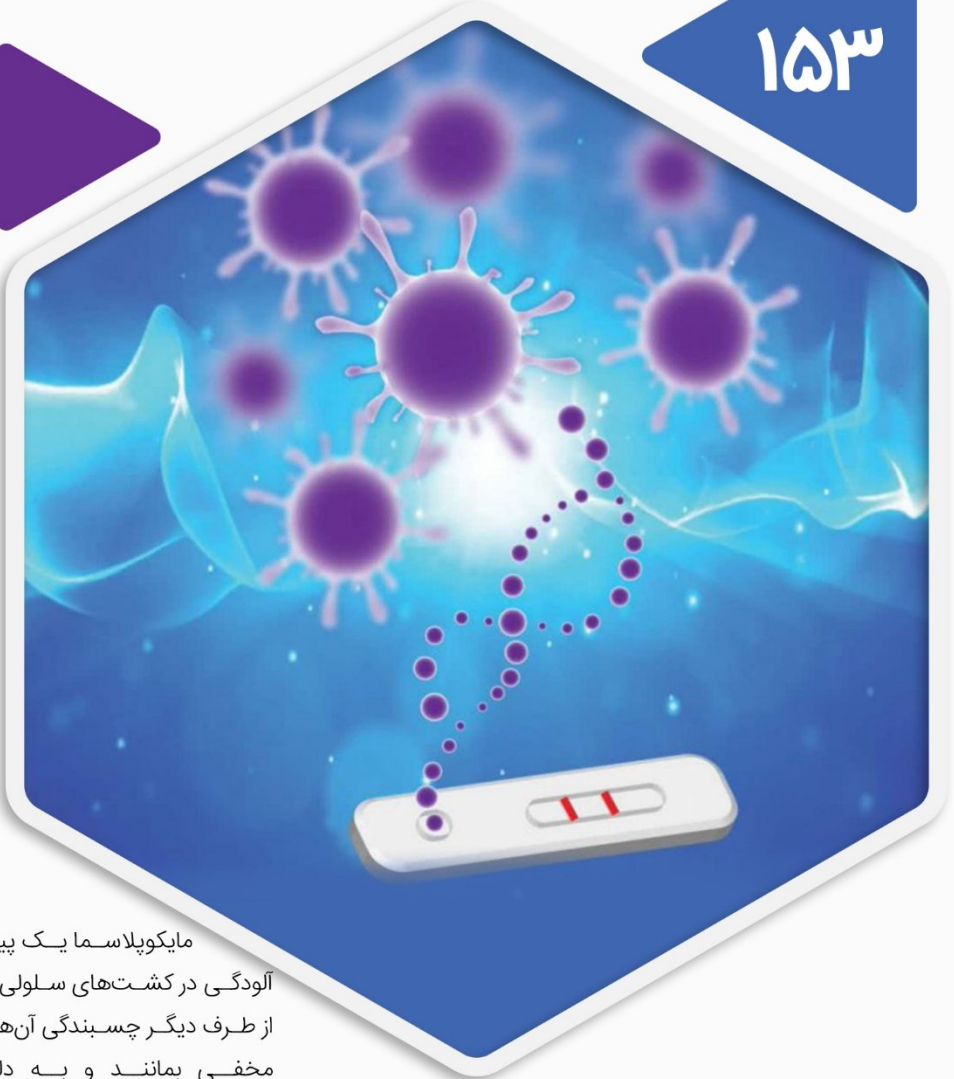
فراخوان مشارکت در اکتساب فناوری

دستیابی به دانش فنی استریپ تشخیص مولکولی
مایکوپلازما در صنایع دارویی

۱۵۳

مهلت ارسال پروپوزال‌ها:

۱۴۰۳/۰۷/۱۰

مایکوپلازما یک پیش‌هسته است که به عنوان شایع‌ترین خطر ایجاد آلودگی در کشت‌های سلولی محسوب می‌شود. نبود دیواره سلولی در مایکوپلازما و از طرف دیگر چسبندگی آن‌ها به سطح سلول باعث می‌شود که از چشم غیرمسلح مخفی بمانند و به دلیل سایز کوچک از فیلترهای ۰/۲ میکرومتری عبور می‌کنند. مایکوپلازماها آثار فراوانی بر روی عملکرد و خصوصیات سلولی نظیر میزان رشد و تکثیر و تغییر الگوی آنزیمی دارند. چنین تغییراتی نتایج آزمایش‌ها را غیر قابل اطمینان و سلول‌ها را برای هر کاربردی غیرقابل استفاده می‌نماید. بنابراین ضروری است که سلول‌هایی که به هر منظور برای آزمایش‌های زیستی یا کاربردهای درمانی استفاده می‌شوند، از نظر آلودگی به مایکوپلازما چک شوند.

طی بررسی‌های اولیه انجام شده این کیت قادر به تشخیص CFU/ml ۱۰ تا ۱۰^۲ خواهد بود که بسیار کمتر از حد تأثیرگذاری مایکوپلازما بر داده‌های تجربی (۱۰^۷ CFU/ml) و نشان‌دهنده حد تشخیص بسیار پایین و دقت بالای این کیت است. همچنین این کیت جهت انجام پروسه تشخیص، کمتر از یک ساعت زمان نیاز خواهد داشت. به‌علاوه این کیت با طراحی منحصر به فرد قادر به شناسایی ۶ سویه رایج مایکوپلازما که ۹۵٪ از آلودگی‌های کشت سلولی را شامل می‌شود، خواهد بود.

✓ اعلام آمادگی برای مشارکت در اکتساب فناوری حاصل از این فراخوان تحقیقاتی و ارائه درخواست تنها برای شرکت‌ها و شتاب‌دهنده‌های دانش بنیان مجاز است.

✓ درخواستی که بیشترین تناسب را با الزامات این اکتساب فناوری داشته باشد، انتخاب و به عنوان «مشارکت کننده» برای مذاکرات تکمیلی به هسته پژوهشی متقاضی معرفی خواهد شد.

باسمه تعالی

صندوق نوآوری و شکوفایی به منظور حمایت از گروه‌های پژوهشی توانمند و فعال در حوزه فناوری‌های رو به آینده، خدمت جدیدی را طراحی و عرضه کرده است که در قالب آن، هسته‌های پژوهشی توانمند با فناوری‌های راهبردی و رو به آینده را به عنوان عرضه کننده فناوری و متعاقباً، شرکت‌ها و شتاب‌دهنده‌های توانمند و دانش‌بنیان را به عنوان متقاضی مشارکت در اکتساب فناوری شناسایی می‌نماید.

آنچه پیش رو داریم، عرضه فناوری یکی از هسته‌های پژوهشی است که توسط صندوق نوآوری و شکوفایی شناسایی و پس از بررسی و تصویب در قالب فراخوان منتشر شده است. لطفاً به موارد زیر توجه فرمایید:

۱) اعلام آمادگی برای مشارکت در اکتساب فناوری حاصل از این فراخوان تحقیقاتی و ارائه درخواست تنها برای شرکت‌ها و شتاب‌دهنده‌های دانش‌بنیان مجاز است. تمام شرکت‌ها و شتاب‌دهنده‌های دانش‌بنیان می‌توانند با تدوین و ارسال تقاضای مشارکت در اکتساب فناوری در این فراخوان شرکت کنند.

۲) درخواست‌های مشارکت در اکتساب فناوری صرفاً باید در چارچوبی که در انتهای همین فراخوان آمده است، تدوین و **حداکثر تا تاریخ ۱۴۰۳/۰۷/۱۰** در سامانه غزال صندوق نوآوری و شکوفایی به نشانی ghazal.inif.ir ثبت شوند. درخواست‌هایی که در چارچوبی غیر از آن، یا به روش‌های دیگر به دست صندوق برسند، وارد فرایند ارزیابی نخواهند شد.

۳) پس از اتمام مهلت ارسال درخواست مشارکت در اکتساب فناوری، فرایند ارزیابی آن‌ها توسط صندوق نوآوری و شکوفایی آغاز خواهد شد. درخواستی که بیشترین تناسب را با الزامات این اکتساب فناوری داشته باشد، انتخاب و به عنوان «مشارکت‌کننده» برای مذاکرات تکمیلی به هسته پژوهشی متقاضی معرفی خواهد شد.

۴) در صورت توافق درخواست‌کننده منتخب (مشارکت‌کننده) و هسته پژوهشی (مجری)، قرارداد ۳ جانبه‌ای مابین «صندوق»، «مشارکت‌کننده» و «مجری» منعقد خواهد شد. در قالب این قرارداد، صندوق نوآوری حداکثر تا ۵۰ درصد هزینه اجرای طرح تحقیقاتی را به شکل بلاعوض و به طور مرحله‌ای و متناسب با پیشرفت اجرای طرح، به مجری پرداخت خواهد کرد و مابقی هزینه‌های اجرای طرح، برعهده مشارکت‌کننده خواهد بود.

۵) حمایت صندوق صرفاً منوط به موافقت مجری و مشارکت‌کننده در خصوص مالکیت مادی و معنوی این طرح، براساس شرایط مندرج در بند «تسهیم مالکیت فکری» این فراخوان خواهد بود.

۶) تدوین و ارسال درخواست مشارکت در قالب این فراخوان، به منزله بهره‌مندی از حمایت‌های صندوق نوآوری و شکوفایی نخواهد بود و برای فرستنده حقی ایجاد نمی‌کند. صندوق نوآوری و شکوفایی خود را ملزم به رعایت محرمانگی می‌داند و مفاد کلیه طرح‌های ارسالی محرمانه نزد صندوق نوآوری و شکوفایی باقی خواهد ماند.

۷) حمایت و راهبری صندوق نوآوری و شکوفایی در موضوع این فراخوان، صرفاً تا مرحله اکتساب فناوری است و مسئولیت همکاری‌های بعدی مانند تجاری‌سازی، تولید صنعتی، افزایش مقیاس و غیره بر عهده مشارکت‌کننده و مجری می‌باشد.

۸) هرگونه سؤال یا ابهام در خصوص این فرایند را با شرکت سامان صدرای دانا شریف به‌عنوان کارگزار صندوق نوآوری و شکوفایی در میان بگذارید (شماره تماس: ۰۹۹۲۶۲۷۶۲۰۷ و ۰۲۱۸۸۴۸۶۸۵۲).

خلاصه فناوری

مایکوپلازما یک پیش‌هسته است که به عنوان شایع‌ترین خطر ایجاد آلودگی در کشت‌های سلولی محسوب می‌شود. نبود دیواره سلولی در مایکوپلازما و از طرف دیگر چسبندگی آن‌ها به سطح سلول باعث می‌شود که از چشم غیرمسلح مخفی بمانند و به دلیل سایز کوچک از فیلترهای ۰/۲ میکرومتری عبور می‌کنند. مایکوپلازماها آثار فراوانی بر روی عملکرد و خصوصیات سلولی نظیر میزان رشد و تکثیر و تغییر الگوی آنزیمی دارند. چنین تغییراتی نتایج آزمایش‌ها را غیر قابل اطمینان و سلول‌ها را برای هر کاربردی غیر قابل استفاده می‌نماید. بنابراین ضروری است که سلول‌هایی که به هر منظور برای آزمایش‌های زیستی یا کاربردهای درمانی استفاده می‌شوند، از نظر آلودگی به مایکوپلازما چک شوند. طی بررسی‌های اولیه انجام شده این کیت قادر به تشخیص 10^2 تا 10^7 CFU/ml و نشان‌دهنده حد تشخیص بسیار کمتر از حد تاثیرگذاری مایکوپلازما بر داده‌های تجربی (10^7 CFU/ml) و نشان‌دهنده حد تشخیص بسیار پایین و دقت بالای این کیت است. همچنین این کیت جهت انجام پروسه تشخیص، کمتر از یک ساعت زمان نیاز خواهد داشت. به‌علاوه این کیت با طراحی منحصر به فرد قادر به شناسایی ۶ سویه رایج مایکوپلازما که ۹۵٪ از آلودگی‌های کشت سلولی را شامل می‌شود، خواهد بود.

درباره تیم پژوهشی

نام و نام خانوادگی	رشته / مقطع تحصیلی	همکار / مشاور طرح	وضعیت شغلی
سامان حسین خانی	دکتری / بیوشیمی	مجری	هیات علمی دانشگاه تربیت مدرس
الهام کریمی	دکتری / نانوبیوتکنولوژی	همکار	فارغ التحصیل دانشگاه تربیت مدرس
مهديه مصطفوی	دکتری / بیوشیمی	همکار	فارغ التحصیل دانشگاه تربیت مدرس
سید حسین بهشتی	دکتری / بیوشیمی	همکار	فارغ التحصیل دانشگاه تربیت مدرس
رشید هوشدار پور	دکتری / بیوشیمی	همکار	دانشجو دانشگاه تربیت مدرس

سوابق عرضه کننده فناوری و مسئول اصلی تیم پژوهشی

دکتر سامان حسین خانی: ایشان عضو هیات علمی گروه بیوشیمی دانشگاه تربیت مدرس هستند. حوزه فعالیتشان در زمینه مهندسی پروتئین در آنزیم لوسیفراز، طراحی و ساخت نانوزیست حسگرها، تمایز و مرگ در سلولهای بنیادی و طراحی و ساخت نانو حاملهای پتیدی برای انتقال ژن می باشد. دانشجویان زیادی در مقاطع کارشناسی ارشد و دکتری تحت راهنماییهای ایشان قرار گرفته اند که حاصل کارهایشان در بسیاری از مجلات خارجی و داخلی به چاپ رسیده است. از ایشان چندین جلد کتاب در زمینه بیولوژی، بیوشیمی و آنزیم شناسی (بیوشیمی استرایر جلد ۱ و ۲، زیست شناسی کمپبل جلد ۱ و ۲ و ۳) نیز به چاپ رسیده است. علاوه بر این آقای دکتر حسین خانی در چندین طرح پژوهشی به عنوان مجری و همکار طرح مشارکت داشتند و چندین کیت تشخیصی از جمله کیت سریع تشخیص باکتری و کیت سنجش ATP به روش بیو لومینسانس، کیت سنجش HIV، HBV و HCV به روش کمی لومینسانس توسط ایشان ثبت اختراع شده است.

دکتر الهام کریمی: ایشان فارغ‌التحصیل دکتری نانوبیوتکنولوژی از دانشگاه تربیت مدرس هستند و در طول تحصیل به مشاوره چندین پایان‌نامه در مقاطع کارشناسی‌ارشد و دکتری پرداخته‌اند. چندین مقاله توسط ایشان در مجلات خارجی و داخلی در حوزه نانوبیوتکنولوژی به چاپ رسیده است (https://scholar.google.com/citations?user=ly_M2EwAAAAJ&hl=en). ایشان بلافاصله بعد از دفاع از رساله دکتری خود به مطالعه در زمینه کیت‌های تشخیص سریع پرداخته است. همچنین برای مدت ۱ سال در سمت مسئول واحد تحقیق و توسعه شرکت تولیدکننده کیت‌های تشخیص سریع سگال آزمای ایرانیان مشغول بوده‌اند.

دکتر مهدیه مصطفوی: ایشان فارغ‌التحصیل دکتری بیوشیمی از دانشگاه تربیت مدرس هستند. چندین مقاله توسط ایشان در مجلات خارجی و داخلی در حوزه بیوشیمی و بیوفیزیک به چاپ رسیده است (<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S1369703X22002034>). همچنین ایشان چندین ماه در بخش هورمون‌شناسی آزمایشگاه بالینی امیرآباد فارمد فعالیت داشته است.

سیدحسین بهشتی: ایشان دانش‌آموخته کارشناسی ژنتیک دانشگاه شهید چمران اهواز و کارشناسی ارشد بیوشیمی تربیت مدرس هستند و در حال حاضر در شرکت نوراژن پیشرو به‌عنوان کارشناس تحقیق و توسعه فعالیت دارند. به‌علاوه ایشان در حین تحصیل و پس از فراغت از تحصیل در آزمایشگاه تشخیص طبی فعالیت داشته‌اند و دارای سابقه تدریس در زمینه بیوانفورماتیک ساختاری و همچنین مشارکت در طراحی کیت‌های تشخیص مولکولی هستند.

دکتر رشید هوشدارپور: ایشان دانشجوی دکتری بیوشیمی از دانشگاه تربیت مدرس هستند. چندین مقاله توسط ایشان در مجلات خارجی و داخلی در حوزه بیوشیمی به چاپ رسیده است (لینک مقاله: <https://link.springer.com/article/10.1007/s12023-021-00313-y>). ایشان در حوزه تولید کیت‌های مولکولی تشخیصی فعالیت دارند و تعداد زیادی کیت تشخیص مولکولی ویروس‌ها را طراحی و توسعه داده‌اند.

ضرورت مسئله

آلودگی کشت‌های سلولی با مایکوپلازماها اولین بار در سال ۱۹۵۶ توسط رایبِنسون و همکارانش گزارش شد. مایکوپلازماها از آلوده کنندگان اصلی و عمده رده‌های سلولی در سرتاسر دنیا هستند. بررسی‌ها نشان داده است ۷۵-۷۸ درصد از رده‌های سلولی به مایکوپلازما آلوده هستند. مایکوپلازماها کوچکترین و ساده‌ترین ارگانیسم‌های خودتکثیر شونده هستند که برخی از آن‌ها می‌توانند در انسان بیماری‌زا باشند. در واقع مایکوپلازماها گروهی از باکتری‌های فاقد دیواره سلولی (پپتیدوگلیکان) و دارای غشای سلولی حاوی استرول است که این ویژگی آن‌ها را به طور طبیعی در برابر آنتی بیوتیک‌های پنی‌سلین، سفالوسپورین، ونکومایسین که سنتز دیواره سلولی را هدف قرار می‌دهند مقاوم می‌کند. مایکوپلازماها، پلی‌مورف بوده و به شکل کوکوئید هستند و دارای قطر ۰/۱ تا ۰/۳ میکرومتر و طول ۲ میکرومتر می‌باشد و همین امر منجر به عبور این میکروارگانیسم‌ها از فیلترهای ۰/۲ میکرومتری می‌شود. مایکوپلازماها انواع مختلفی دارند که بیشتر باعث عفونت در انسان می‌شوند و عبارتند از: مایکوپلازما پنومونیه که باعث عفونت‌های ریوی و علائم به صورت سرماخوردگی قفسه سینه یا ذات‌الریه خفیف ظاهر می‌شود. مایکوپلازما ژنیتالوم، نوعی باکتری است که در اندام‌های تناسلی زندگی می‌کند و می‌تواند از طریق رابطه جنسی پخش شود که حتی می‌تواند بدون علائم عفونت در بدن وجود داشته باشد. مایکوپلازما هومینیس در دستگاه ادراری و اندام تناسلی زندگی می‌کنند و در افرادی با سیستم ایمنی ضعیف باعث عفونت می‌شود. این عفونت می‌تواند در طول زایمان، به ویژه در نوزادان نارس، از والدین به فرزند منتقل شود. با توجه به اینکه این آلودگی منجر به بیماری‌های مختلف در انسان می‌شود پس ضروری است که محصولات دارویی و بیوتکنولوژی مورد استفاده برای انسان عاری از آلودگی مایکوپلازما باشد. همچنین مایکوپلازماها از عوامل آلودگی رایج کشت‌های سلولی هستند. آلودگی نمی‌تواند علامت قابل مشاهده‌ای در کشت‌ها داشته باشد، زیرا مایکوپلازماها می‌توانند بدون کشتن سلول‌ها و ایجاد کدورت در محیط به سطح سلول بچسبند.

مسئله اصلی تحقیق

در کشت‌های سلولی، مایکوپلازماها با سلول‌های هدف برای تأمین مواد مغذی رقابت می‌کنند و بیشتر آن‌ها را در معرض متابولیت‌های نامطلوب قرار می‌دهند. همچنین آن‌ها بر سطح DNA، RNA و سنتز پروتئین تأثیر گذاشته و بیان ژن را تغییر داده و بر غشای سلول و غشای اندامک‌ها، مورفولوژی سلول و آنتی ژنتیک تأثیر می‌گذارند. در نتیجه می‌توانند رشد سلول و متابولیسم سلولی را مهار کنند و ممکن است باعث مرگ سلول شوند. بنابراین، یک آلودگی مایکوپلازمایی صحت نتایج را اساساً زیر سوال می‌برد. از جمله تست‌های تشخیصی مورد استفاده برای شناسایی مایکوپلازما می‌توان به روش‌های الیزا^۱، واکنش زنجیره‌ای پلیمرز^۲، رنگ آمیزی فلوروسنت و کشت در محیط اختصاصی اشاره کرد که هر کدام مزایای و معایب خاص خود را دارد.

در بانک سلول‌های انسانی و جانوری، از روش رنگ‌آمیزی اختصاصی DNA با استفاده از رنگ فلوروکروم و مشاهده با میکروسکوپ فلورسنت به عنوان یکی از روش‌های متداول برای شناسایی آلودگی مایکوپلازما در کشت سلول استفاده می‌شود. رنگ‌آمیزی فلورسنت DNA یکی از ساده‌ترین روش‌هاست که مایکوپلازماها را به شکل ذره‌های ریز و یا رشته‌های فیبری رنگی روی سیتوپلاسم نشان می‌دهد که هسته‌های سلول‌های کشت شده نیز با استفاده از این روش، رنگ‌آمیزی می‌شوند و به‌عنوان کنترل مثبت برای روش رنگ‌آمیزی عمل می‌کنند که نشان می‌دهد دقت این روش نسبت به سایر روش‌های تشخیصی کمتر است. از مزایای این روش می‌توان به ارزان، سریع، ساده بودن این روش اشاره کرد. معایب این روش حساسیت کم و عدم شناسایی گونه خاص می‌باشد.

مسئله اصلی

تحقیق

(عرضه

فناوری)

«دستیابی به

دانش فنی

استریپ

تشخیص

مولکولی

روش دیگر، کشت میکروبیولوژیکی است. این روش بسیار حساس است و به طور گسترده در روش‌های کنترل کیفیت و اعتبارسنجی مورد استفاده قرار می‌گیرد. با این حال، باید این روش را فقط در صورت داشتن امکانات تخلیص مناسب و تجربه کافی در میکروبیولوژی انجام دهیم چون این میکروارگانیسم‌ها بسیار گمراه‌کننده هستند، لازم است که مایکوپلازماهای زنده را به عنوان کنترل مثبت کشت داد.

^۱ - ELISA (enzyme-linked immunosorbent assay)

^۲ - Polymerase Chain Reaction (PCR)

مزایای این روش ارزان بودن و حساسیت بالای آن است و از معایب این روش می‌توان به وقت‌گیر، پیچیده بودن، بسیار وابسته به تجربه کاربر و امکان شناسایی خاص فقط برای برخی از گونه‌ها را اشاره کرد.

روش دیگر بر پایه تشخیص بیوشیمیایی آنزیم‌هاست. مایکوپلازما آنزیم‌هایی تولید می‌کند که در سلول‌های یوکاریوتی وجود ندارد. این آنزیم‌ها یک سوبسترا را کاتالیز می‌کنند که در نتیجه تغییرات رخ داده در سوبسترای کاتالیز شده به صورت سیگنال رنگی یا فلورسانس قابل شناسایی است. مزایای این روش سریع، ساده و مقرون به صرفه بودن است اما این روش هم مانند سایر روش‌ها معایبی مانند عدم شناسایی گونه دارد به‌علاوه نتایج ممکن است بین رده‌های سلولی متفاوت باشد، بنابراین این روش نیازمند دستگاه طیف‌سنجی جهت خوانش نتایج است. تمامی محصولات موجود برای شناسایی مایکوپلازما در بازارهای داخلی و خارجی مبتنی بر کیت‌های تشخیصی PCR می‌باشند، که به دلیل دقت و حساسیت بالا، سرعت و استفاده آسان، بهترین روش محسوب می‌شود. معایب این روش عبارتند از: نیاز به تجربه جهت بهینه‌سازی، ریسک تشخیص مثبت و منفی کاذب، نیاز به انجام در شرایط بدون RNase و نیاز به ترموسایکلر. اما در این روش می‌بایست پس از انجام PCR جهت آشکارسازی نتایج از اتیدیوم بروماید و یا سیف استین و همچنین از ژل داک استفاده کرد که علاوه بر قیمت بالا می‌توانند عوارض جبران‌ناپذیری بر جای بگذارند. علی‌رغم دقت بالای روش‌های مولکولی نیاز به دستگاه، آموزش و تفسیر این نوع آزمایش‌ها مانع از فراگیر شدن این روش به صورت کلان‌گردیده‌اند. بدیهی است که حذف یک دستگاه از مراحل آزمایش، تسهیل فرایند آزمایش و همچنین حذف خطرهای احتمالی از روش آزمایش می‌تواند زمینه طراحی یک روش کارآمد را فراهم آورد. آشکارسازی نتایج آزمایش توسط ژل الکتروفورز مستلزم صرف زمان، هزینه و به‌کارگیری نیروی انسانی است. مایکوپلازما برای مشاهده توسط میکروسکوپ نوری بسیار کوچک هستند، علاوه بر این، روش‌های فعلی تشخیص مایکوپلازما عمدتاً زمان‌بر، هزینه‌بر و پر زحمت هستند. بنابراین، تولید یک کیت تشخیص سریع مایکوپلازما مبتنی بر PCR با صرف هزینه و زمان کمتر ضروری است. بنابراین مساله اصلی تحقیق طراحی کیت تشخیص سریع مایکوپلازما می‌باشد که علاوه بر دقت کافی، محدودیت سایر روش‌های تشخیصی را نیز برآورده خواهد نمود.

مزایا

مزایای مستقیم پروژه برای جامعه هدف عبارت‌اند از:

طبق قوانین ثبت شده فارماکوپه ژاپن، سه روش کشت مستقیم، رنگ‌آمیزی و PCR روش‌های استاندارد برای تشخیص مایکوپلازما می‌باشد، که هر روش تشخیصی مزایا و معایب خاص خود را دارد و بهترین راهکار کاربرد ترکیبی چندین روش تشخیصی است که علاوه بر افزایش دقت، سبب سهولت تشخیص نیز می‌شود. روش PCR به دلیل دقت و حساسیت بالا، سرعت و استفاده آسان بهترین روش محسوب می‌شود. با این حال در این روش می‌بایست پس از انجام PCR جهت آشکارسازی نتایج از اتیدیوم بروماید (ماده‌ای سرطان‌زا) و یا safe stain و همچنین از ژل‌داک استفاده کرد که علاوه بر قیمت بالا می‌توانند عوارض جبران‌ناپذیری برجای بگذارند. همچنین نیاز به دستگاه، آموزش و تفسیر این نوع آزمایش‌ها مانع از فراگیر شدن این روش به صورت کلان‌گردیده‌اند. بدیهی است که حذف یک دستگاه (حدوداً به ارزش ۶۰ میلیون تومان) از فرایند، تسهیل فرایند آزمایش و همچنین حذف خطرهای احتمالی می‌تواند زمینه‌گسترش این مهم را فراهم آورد. روش‌های آزمایشگاهی با وجود حساسیت بالا به دلیل گران بودن، زمان‌بر بودن و نیاز به اپراتور آموزش دیده، چندان رضایت بخش نیستند و بنابراین لازم است روش‌های ساده، کم‌هزینه، دارای حساسیت ذاتی بالا و با قابلیت پاسخ سریع و با کاربری آسان گسترش یابند. تحقیق حاضر با هدف شناسایی مولکول RNA ۱۶S مشترک بین ۶ گونه رایج مایکوپلازما با حساسیت و دقت بالا با استفاده از کیت‌های تشخیص سریع (Rapid Test) مبتنی بر آبتاسنسور بر پایه سیگنال‌های SPR با هدف افزایش دقت، کاهش هزینه و زمان صورت می‌گیرد. طراحی این حسگر شناسایی آلودگی مایکوپلازما را در هر زمان و مکان بدون نیاز به تجهیزات پیچیده آزمایشگاهی امکان‌پذیر می‌نماید. در واقع مزایای این روش نسبت به سایر کیت‌های موجود عبارتند از دقت و حساسیت بالا، صرفه‌جویی در وقت و هزینه و افزایش ایمنی و سهولت کار برای مصرف‌کننده می‌باشد.

کاربرد

مایکوپلازماها از عوامل اصلی و شایع آلودگی‌های آزمایشگاهی در محیط‌های کشت سلول و بافت در آزمایشگاه‌ها هستند که توسط اشخاص، لوازم و محیط‌های کشت پخش و منتقل می‌شوند. با توجه به اینکه در ایران بیش از ۴۰۰ شرکت دارویی و ۲۰۰ مرکز تحقیقاتی بر روی کشت سلول فعالیت می‌کنند، به ازای تمامی محیط‌های کشت، سرم (FBS) و سایر فرآورده‌های اولیه سلولی وارداتی به خط تولید، نیاز به بررسی آلودگی مایکوپلازما می‌باشد. در واقع مصرف‌کننده اصلی این کیت شرکت‌های دارویی و بیوتکنولوژی و همچنین صنایع مرتبط با علوم دامی و دامپزشکی می‌باشد. علاوه بر این آزمایشگاه‌های تحقیقاتی اغلب دانشگاه‌ها و مراکزی که در زمینه کشت سلولی فعالیت دارند نیز نیازمند این کیت تشخیصی برای جلوگیری از خطا در نتایج آزمایشات خود هستند.

خروجی‌های مورد انتظار تحقیق

خروجی اصلی این تحقیق به ترتیب پیشرفت پروژه شامل موارد زیر خواهد بود:

۱- طی بررسی‌های اولیه انجام شده این کیت قادر به تشخیص 10^2 تا 10^7 CFU/ml خواهد بود که بسیار کمتر از حد تأثیرگذاری مایکوپلازما بر داده‌های تجربی (10^7 CFU/ml) می‌باشد.

۲- این کیت برای انجام پروسه تشخیص حدوداً ۱ ساعت زمان نیاز خواهد داشت و پس از آن طی مدت زمانی کمتر از ۱۵ دقیقه نتایج نمایان و قابل خوانش خواهند بود.

۳- در این روش برخلاف سایر روش‌های تشخیص مایکوپلازما، به تجهیزات آزمایشگاهی خاصی نیاز نخواهد بود.

۴- صرفه‌جویی در زمان به طوری که در مدت زمان ۲ الی ۵ دقیقه نتایج به صورت ۱ یا ۲ باند روی نوار ظاهر می‌شوند. ظهور باند مثبت نشان‌دهنده وجود آلودگی در کشت سلول و بیان‌گر تفسیر آسان نتایج است.

۵- قادر به شناسایی ۶ سویه از مایکوپلازما. که ۹۵ درصد از همه آلودگی‌های مربوط به مایکوپلازما را شامل می‌شود.

۶- این کیت امکان شناسایی سایر آلودگی‌ها از جمله باکتری‌ها را در کشت سلولی را خواهد داشت.

با توجه به اینکه کیت PCR (پرایمرهای اختصاصی تشخیص انواع سویه مایکوپلازما) توسط تیم تحقیقاتی و از طریق سنتز نانوذرات و طراحی پروب‌های گیرنده اختصاصی انجام و تأیید شده است سایر مراحل زیر مورد انتظار است:

- سنتز توالی‌های پروب گیرنده
- عامل‌دار کردن نانوذرات با انواع پروب‌های گیرنده جهت کنترل دقت و شدت سیگنال
- مونتاژ استریپ‌های کاغذی
- بررسی قابلیت تشخیص نمونه‌های مثبت (مشاهده باند بر روی استریپ)
- بررسی حساسیت تشخیص کیت برای نمونه‌های مختلف
- بررسی عملکرد اختصاصی کیت در شناسایی نمونه‌های مایکوپلازما از سایر آلودگی‌های احتمالی موجود در محیط
- تولید حداقل سالی ۳۰۰ هزار استریپ (۶۰۰۰ کیت ۵۰ تایی)

هزینه و زمان اجرای طرح

- هزینه اجرای طرح حدود ۷۰۰ میلیون تومان برآورد می‌شود.
- مدت زمان اجرای طرح حدود ۱۲ ماه برآورد می‌شود.

تسهیم مالکیت فکری

- **مالکیت معنوی:** مشارکت کننده در مالکیت معنوی ناشی از اجرای تحقیق سهم خواهد بود و انتشار مقاله مشترک توسط مجری و مشارکت کننده در ژورنال‌های داخلی و خارجی، ارائه مقاله در کنفرانس‌ها و سمینارها با موافقت و اشاره به نام همه دست‌اندرکاران مجاز خواهد بود.
- **مالکیت منافع مادی:** سهم مشارکت شرکت / شتاب‌دهنده متقاضی حداقل ۱۰ و حداکثر ۳۵ درصد خواهد بود (منافع مالی ناشی از توسعه این فناوری بر اساس توافق طرفین و مشترک خواهد بود و باتوجه به سهم آورده نقدی و غیرنقدی توسعه‌دهنده، سهم مالکیت قابل مذاکره و توافق است).

درخواست

درخواست‌های مشارکت صرفاً باید در چارچوب موردنظر صندوق نوآوری و شکوفایی، تدوین و حداکثر تا تاریخ ۱۴۰۳/۰۷/۱۰ در سامانه غزال صندوق نوآوری و شکوفایی به نشانی ghazal.inif.ir ثبت شوند. درخواست‌هایی که در چارچوبی غیراز آن، یا به روش‌های دیگر به دست صندوق نوآوری و شکوفایی برسند، وارد فرآیند ارزیابی نخواهند شد.

تهران، میدان ونک، خیابان ملاصدرا، خیابان پردیس،

زاینده‌رود شرقی، شماره ۲۴، مجتمع شکوفایی

شرکت‌های دانش‌بنیان

کدپستی: ۱۹۹۱۹۱۳۱۱۱

تلفن: ۰۲۱-۴۲۱۷۰۰۰۰

پست الکترونیکی: info@inif.ir

دانا شریف
DANA SHARIF

Challenge.ir

تهران، گیشا، خیابان سیزدهم، نبش خیابان کسروی،

پلاک ۹

تلفن: ۰۹۰۲۵۵۵۵۴۷۱

پست الکترونیکی: Info@Danasharifco.ir